

Nr. 2.

15. April 1908.

8. Aarg.

Resumé af Generalforsamlingen i Nyborg den 30. Marts 1908.

Som Dirigenter valgtes Lokf. A. Madsen, Ms, og Lokfb. Hovgaard, Ab.

Til Sekretær valgtes Lokf. C. M. Christensen.

Generalforsamlingen erkendtes at være lovlig indvarslet.

Mødt var 47 Delegerede — 24 Lokf. — 23 Lokfb.

Til Justeringsmænd valgtes Lokf. C. Larsen, Kh, og V. Lund, Kø.

Dagsordenen vedtoges enstemmigt.

Det vedtoges paa Forslag af Lokfb. Lund at tage Generaldebat over samtlige Lovændringer med 32 Stemmer mod 7.

Behandling af Dagsordenen.

Punkt 1. Beretning om Virksomheden og Bladet.

Formanden aflagde Beretning i Tilslutning til den trykte Beretning.

Derefter oplæste Sekretæren Hovedbestyrelsens Forhandlingsbog.

Der stilledes under Behandlingen angaaende Rangerpladsers Besættelse følgende Resolution:

»Generalforsamlingen: paalægger Ho-

vedbestyrelsen snart at foranledige, at den af Lokfb. Thomsen til denne indsendte Sag bliver bragt i Overensstemmelse med Generalforsamlingsbeslutning af 15. Marts 1905, saaledes at alle Rangerpladser besættes med den ældste Ansøger.»

Forslagsstilleren tog sit Forslag til Resolution tilbage til Fordel for følgende Resolution:

»Undertegnede foreslaar, at Generalforsamlingen afstemmer om Rangerpladsers Besættelse saaledes, at saa længe de ikke er besat med Førere, bør de besættes af de ældste ansatte Fyrbødere, der ansøge derom. Dette gælder for hele Landet og ikke kredsvis.»

O. A. Petersen, Sg.

Forslaget faldt med 14 Stemmer for og 14 imod.

Derpaa behandlede Lønsagens Forløb.

Under Behandlingen heraf fremgik det, at der var et Mindretal og et Flertal i Hovedbestyrelsen, som hver for sig hævdede, at den Maade, de havde forfulgt Arbejdet paa, var den rette.

Der stilledes 2 Forslag som Afslutning paa Diskussionen.

Forslag 1. Undertegnede foreslaar til Afslutning:

»Generalforsamlingen udtaler, at den

ikke fuldt ud kan billige Mindretallets Handlemaade, men erkender iøvrigt baade Flertallets og Mindretallets gode Vilje og energiske Arbejde i Lønsagen.«

Andersen, Lokfb. (180).

Forslagsstilleren tog Forslaget tilbage, men det optoges af Lokfb. Rasm. Larsen, Ng.

Forslag 2:

»Undertegnede foreslaar Generalforsamlingen at give hele Hovedbestyrelsen et Tillidsvotum som Tak for dens Arbejde i Lønsagen med Forvisningen om, at der kun er arbejdet for Foreningens Bedste.« O. A. Petersen, Sg.

Forslagsstilleren tog sit Forslag tilbage. — Dette optoges af Lokf. C. M. Christensen, Gb.

Ved Afstemningen forkastedes Forslag 1 med 15 Stemmer mod 7.

Forslag 2 vedtoges derpaa enstemmigt.

Man behandlede derpaa forskellige i Beretningen omtalte Sager.

H. B. ønskede Oplysninger hos Medlemmerne om, hvad den skulde foretage, hvis Lønningsloven ikke førtes igennem. Man enedes om at indkalde til Ekstra-Generalforsamling i den Anledning. — Se Forslag nedenfor.

Man vedtog at udsende Agitationsudvalg efter Generalforsamlingen,

Beretningen godkendtes enstemmigt.

Forslag 1:

»Generalforsamlingen 30te Marts 1908 vedtager, at saafremt Lønningsloven ikke vedtages i indeværende Samling indkaldes til en Ekstra-Generalforsamling, hvor Bestemmelse tages om Lokomotivpersonalets videre Stilling.«

Forslag 2:

»Saafremt Lønningsloven ikke bliver tilfredsstillende, bemyndiges H. B. til, for saa vidt den finder det formaalstjenligt, at sammenkalde til en ekstraordinær Generalforsamling.« M. Mortensen.

Forslag 1 vedtoges med 23 Stemmer for og 5 imod.

Forslag 2 forkastedes.

»Formanden bemyndiges til i Forbindelse med et H. B. Medlem at foretage en Agitationsrejse efter Lønsagens Afgørelse.« M. Mortensen.

Dette Forslag vedtoges.

Punkt 2. Regnskabet.

Under Behandlingen af Regnskabet stilledes følgende Forslag:

»H. B. bemyndiges til at afskrive det i Regnskabet for Annoncer udestaaende Beløb 661 Kr. 70 Øre som uerholdelige.« M. Mortensen.

Derefter godkendtes Regnskabet enstemmigt.

Punkt 3. Lovændringer.

Herpaa toges Generaldebat. — Efter at Forslagsstillerne havde haft Ordet, nedsattes et Udvalg, bestaaende af 5 Mand, nemlig: Lokf. Lund, Kø. Lokfb. Klem, Ro.

» Mortensen, Kh. » Hviid, Es.
» Frantz Nielsen, Ar.

Punkt 7. Forslag fra Korsør Afdeling.

a) Delegerede Lokfb. erholder Frirejse paa 2. Kl, forsaavidt Rejsen er over 20 Mil.

b) Afskaffelse af Redaktørens Telefon, forsaavidt han har Sæde udenfor København.

c) Der indgives et Andragende til Regering og Rigsdag i 1908—1909 om, at afdøde Ansattes Paarørende, for hvem den Afdøde havde Forsørgelsespligter, kan hæve 3 Maaneders Gage, regnet fra Dødsdagen.

Ændringsforslag til Punkt 7 a:

»Afdelingerne afholder Udgiften til Delegerede til Generalforsamlingen til Rejse paa 2. Kl.« Holst Jørgensen.

Ændringsforslaget *forkastedes*.

Hovedforslaget *forkastedes*.

Punkt b *forkastedes*.

Punkt c. Forslaget *vedtoges* med følgende Ændring:

»Det overlades til H. B. at indsende Forslaget, naar denne finder Tidspunktet bejligt.«

Punkt 8. Forslag fra Aarhus Afdeling.

»Dansk Lokomotiv-Tidende« skal een Gang aarlig indeholde en fuldstændig Personalialia over Lokf. og Lokfb. ved Statsbanerne.«

Hertil stilledes følgende Ændringsforslag:

»Personalialia udkommer hvert 5te Aar samlet, og hvert Aar fremkommer et Personalialia over de i Aarets Løb forekommende Forandringer.«

Ændringen forkastedes.

Hovedforslaget forkastedes.

Punkt 9. Forslag fra Frederikshavns Afdeling.

»Lokomotiv-Tidende« tilstilles Afdelingerne pr. Post.«

Forslaget vedtoges.

Punkt 10. Forslag fra Hjælpekasseudvalget.

»Der oprettes en Hjælpekasse under D. L. & L. F. med et fast Kontingent og 500 Kr. Udbetaling ved Død.«

Formanden for Udvalget refererede kort Tanken i Forslaget. Der indkom under Behandlingen følgende Forslag:

Forslag 1. »Undertegnede foreslaar at oprette en Hjælpekasse indenfor D. L. & L. F. med et Kontingent af 25 Øre pr. Maaned, mod at der udbetales 200 Kr. ved Død.«
O. A. Petersen, Sg.

Forslag 2: »Hjælpekasseudvalgets Betænkning udsendes til Afd. til Debat og Urafstemning. Resultatet af Afstemningen samt eventuelle Forslag forelægges Generalforsamlingen 1909.«
G. O. F. Lund.

Forslag 1 forkastedes.

Forslag 2 vedtoges.

Punkt 11. Forslag fra Aalborg Afdeling om, at Aspiranter kører som 3die Mand i 2 Maaneder.

Forslaget vedtoges med 22 Stemmer mod 6.

Punkt 12. Masnedsund Afdeling henlægges under Roskilde Afdeling, Kjøbenhavn Ø-Afdeling bliver Underafdeling af Kjøbenhavns H-Afdeling.

Forslaget vedtoges.

Punkt 13. Viborg Afdeling stiller følgende Forespørgsler:

a) »Hvorfor er D. L. & L. F. ikke optaget i Statsfunktionærernes Laaneforening?

b) Redegørelse fra H. B. om Bladenes Udeblivelse, samt hvorfor Bladet ikke maa bortabonneres eller ikke uddeles til Ikkeansatte

c) En afvist Tjenestesag.

ad a. Man betragter de under Beretningen fremkomne Oplysninger denne Sag vedrørende som fyldestgørende.

ad b) Forslaget toges tilbage.

ad c) Hovedbestyrelsen tager Sagen til Behandling.

Punkt 14. Forslag fra Lokf. V. Mottlau om Ledsagelse af Rangermaskiner.

Forslaget henvistes til Afdel.

Udenfor Dagsordenen forelagde Formanden Generalforsamlingen Beretning om et Fællesmøde mellem Repræsentanter for D. J. F., J. F. og D. L. & L. F.

Formanden forelagde for Generalforsamlingen i Henhold til det den 3die Oktober 1907 afholdte Fællesmøde mellem D. J. F., J. F. og D. L. & L. F. omhandlede Forslag om, at Lokf. indgaar i J. F. og Lokfb. i D. J. F.

Enstemmig og uden Diskussion forkastet.

Punkt 3. Lovændringer.

Udvalget forelægger sit Arbejde.

Indledningens Punkt b. foreslaas lydende saaledes:

»Foreningen skal udgive et Foreningsblad hver 14de Dag, Hovedbestyrelsen fører Tilsyn med Bladets økonomiske Le-

delse og Forretningsgang under Ansvar for Generalforsamlingen.

Vedtoges.

Punkt d. forandres 36 Øre til 40 Øre.

Vedtoges.

§ 1 a, 7de Linie efter Repræsentanter lyder saaledes: Endvidere vælger samtlige Delegerede en Redaktør paa den aarlige Generalforsamling. Genvalg er tilladt. Hovedbestyrelsen vælger selv sin Sekretær samt Repræsentanter osv.

Vedtoges.

I sidste Linie forandres 2 Eksp. til 4 Eksp.

Vedtoges.

Lokf. C. M. Christensens Forslag om nyt Punkt f. bliver Punkt g.

Vedtoges.

Lokfb. Mortensens Forslag: Under Punkt 6 a tilføjes § 1 a efter sidste Punktum.

Vedtoges.

Afdelingslovenes § 3 tilføjes efter Stemmeret: »Samme Betingelser gælder for afgaaede Medlemmer, der atter ønsker Optagelse.«

Vedtoges.

Tiltraadt af samtlige Udvalgsmedlemmer:
V. Lund. Frantz Nielsen. C. J. Klem.
L. Mortensen. R. Hviid.

Derpaa vedtoges samtlige Ændringer.

Punkt 15. Forslag fra M. Mortensen om Valg af Redaktør.

Der foresloges Lokfb. P. Hansen, M. Mortensen, Lokf. C. M. Christensen.

P. Hansen valgtes med 35 Stemmer. M. Mortensen og C. M. Christensen fik hver 8 Stemmer.

Punkt 16. Valg af 3 Hovedbestyrelsesmedlemmer.

Formanden, Hovedkassereren og G. Lund skal efter Tur afgaa.

De genvalgtes alle.

Punkt 17. Valg af 2 Revisorer.

Valgt blev Lokf. Kirkensgaard og Lokfb. Andersen (393).

Forhandlingsbogen oplæstes og godkendtes.

C. M. Christensen,
Sekretær.

En Appel til samtlige Medlemmer.

Som det vil være Medlemmerne bekendt, er vor Redaktør L. Mauritzen ikke mere. Det er uomtvisteligt, at han har været en Kraft for D. L. og L. F. og har derigennem sat sig et varigt Minde blandt Medlemmerne. At Mauritzen i den senere Tid var træt — træt til Døden, maa vi Lokomotivmænd oprigtigt beklage.

Paa Generalforsamlingen den 30. Marts blev undertegnede udpeget til at overtage Hr. Mauritzens Hverv ved »Lokomotiv-Tidende« og skal da efter Evne søge at udfylde det til Medlemmernes Tilfredshed, men paa den anden Side vil Medlemmerne sikkert erkende, at den Tid, Lokomotivtjenesten levner sin Mand, ikke er overvættens stor, hvorved den Arbejdsevne, der kan stilles til Raadighed, har sin Begrænsning.

For at Bladet kan blive det, det skal være: Et Udtryk for Medlemmernes Tanker og det, der rører sig blandt dem, er det aldeles nødvendigt, at Redaktionen staar i god Kontakt til samtlige Medlemmer. — Maaske vil enkelte Medlemmer sige, at det ikke ligger for dem at skrive; dette er ingen gyldig Undskyldning for at holde sig passiv; send os Ideer eller Tanker, som maaske ved nærmere Udformning kan give Anledning til befrugtende Diskussioner, som kan føre os frem til nye Maal, og bringe

den Stand, vi tilhører, Gavn og Glæde. Medlemmerne skal altid finde mig lydhør for det, der kan samle og bringe vor Organisation fremad i enigt Fællesskab, idet Styrken, der herved opnaas, er saa intensiv, saa sejt at bryde, at intet Offer er for stort til Opnaaelse af engang satte Maal. Den Forening, der har den Lykke at mærke Enighedens livsopholdende Kraft og sætter alt ind paa Erhvervelsen og Opretholdelsen af denne mægtige Følelse, staar paa Forhaand gunstigt stillet i Kampen for sin Eksistens og sin Eksistens' Forbedring. Naar vi derfor kæmper for et berettiget og retfærdigt Krav, vil det før eller senere bringe Sejren hjem; men er Splid og Uenighed raadende, sættes Dumhed og smaalige Personinteresser højere end det store fælles Maal, da er Styrken ringe og Nederlaget sandsynligst, og Modstanderne vil ofte benytte Lejligheden til yderligere at svække den i andres Om-dømme. Derfor maa det være ethvert Medlems Pligt — ligefra den Nyansatte til det ældste Medlem — at staa Vagt saavel indadtil som udadtil for D. L. & L. F.s Interesser og fælles Maal.

P. Hansen.

I Anledning af Ølgodulykken.

Det er ikke vor Opgave at nedskrive eller belyse Jernbaneulykker, idet disse Emner nærmest tilhører Dagspressen, som med Flid opsamlar Vidnesbyrd allesteds fra med Hensyn til Begivenheder, der gaar forud for saadanne Ulykker.

Et Fagblad kan, som Regel, kun beskæftige sig hermed, naar de retslige Undersøgelser har bevist Kendsgerninger og opsamlet Materiale, hvorpaa Bedømmelsen kan lægges til Grund.

Det vilde selvfølgelig paa det nuværende Tidspunkt være voveligt at fremsætte nogen bestemt Mening om Aarsagen til Ulykken, og vi skal da ogsaa afholde os derfra; men saa snart en Jernbaneulykke overhovedet har fundet Sted, rejser sig straks den Formodning i Dagspressen, at Lokomotivpersonalet har været paavirket af Spiritus, som om den Klasse Maskinfolk var de mest raa og slette Mennesker.

Hvorfor skal Lokomotivmændene straks, selv om intet Bevis haves i den Retning, dømmes saaledes?

Der er sikkert i vore travle Dage andre Aarsager mulige, og der kunde i det mindste være Anledning til ikke straks at opstille Hypoteser i denne Retning og ikke paa Forhaand brændemærke en hel Stand, som dog er sammensat af Mænd, der har et vist Ansvar for, at der ikke kan siges dem noget paa i den Retning. De har ydermere deres eget Liv i Hænderne saavelsom de Rejsendes.

Da Spørgsmaalet har en dybereliggende Interesse for saavel Afholdsfolk som ikke Afholdsfolk, og Lokomotivmændene som Stand betragtet absolut ikke kan være tjent med at faa paaklistret et saadant Stempel, kunde vi ønske, at Medlemmerne vilde besvare følgende Spørgsmaal:

1. Hvorledes forebygger Lokomotivpersonalet, at saadanne Beskyldninger fremsættes i Dagspressen?
2. Hvilken Fremgangsmaade anses for heldigst?

Da vi har tænkt os Spørgsmaalet som en Enquete, vil de indkomne Besvarelser (under Navn eller Mærke) blive optrykt i Bladet.

Red.

* * *

Nedenstaaende citeres efter Dagspressen et for Lokomotivmænd følt Indlæg:

»Havde det været Persontog og ikke »Slæbere«, saa havde vi haft en ny Gen- tofteulykke. Maaske værre end den.

Det skal have været et frygteligt Syn straks efter de to Togs Brydetag i hinanden. Bolte og Fjedre var maset sammen som Staaltraad. Her og der var Jern og Staal skaaret over i den voldsomme Gnidning, som om det var sket med en Kniv, Ni Vogne laa splintrede paa Skinnerne og ved Siden af. Det var et Under af Snarraadighed og Behændighed, at Lokomotivets Folk fik sprunget af i rette Tid. Ved Siden af den ene Mand slyngedes et Stykke Maskineri hen og borede sig ned i Jorden. Det vejede over 200 Pund. Da Manden rejste sig og saa det, rystede han som i Feber og blev længe ved med det. Over hele Stedet stod i de Dage en tæt Taage, det var et Vognlæs ulæsket Kalk, der blandede sig med Regnen og Sneen.

Men denne sidste Ulykke lige efter de større og mindre Uheld, der har fundet Sted paa Banerne i Jylland i det sidste Aarstid, har selvfølgelig gjort mange urolige. Naar er vi sikre? Og hvad kan vi være sikre imod? Lever vi i en Risiko, naar vi kører paa de danske Statsbaner?

Der falder daarlige Vittigheder om »Spare-systemet« og andre Ting, som er dette store Spørgsmaal ganske uvedkommende. I Danmark, saavel som andre Steder, er det faktisk forbundet med en umaadelig Risiko at køre paa Jernbane — og Risikoen ligger i, at vor Velfærd, de Hundredes Velfærd, som sidder i Toget, mens det bruser af Sted i Mørket, er afhængig af en saa skrøbelig Ting som et Par Menneskeøjne — to Øjne!

Her, i det sidste Tilfælde, siger de, at alt var i Orden fra Stationens og Signaler- nes Side. Det har de i hvert Fald sagt i den første Omgang. Det synes, som om man nu, lidt efter lidt, er tilbøjelig til at slaa af paa denne første Overbevisning. Maaske, begynder det at lyde, var der dog lidt i Vejen med Signalerne. »Glassene

var vist sodede.« Ja, Gud give, man kunde finde en Undskyldning for den stakkels Mand, hvis Stilling nu er i Vinden, hvis Liv maaske er brudt paa sin Vis. Thi selv om Glassene ikke har været sodede hvem tør dømme Lokomotivføreren?

Han har ikke set Signalerne. Saaledes vil altsaa hans Undskyldning rimeligvis komme til at lyde. Men Signalerne har været i Orden. Hvad da?

Man behøver aldeles ikke, synes det mig, at ty til den Undskyldning, at Manden maaske har været overanstrengt — og benytte dette Spørgsmaal som nyt Liv i Politik og Vrøvl, Misundelse og Bagvaskelser. Selv om han hverken har sovet eller drukket eller været træt, hvem kan saa alligevel stole paa det skrøbelige Instrument, der hedder Øjet?

Der sad i Kupeen, i hvilken disse Betragtninger blev gjort, to Jægere med gode Nerver og fine Øjne. Og de talte om disse vaade, blanke, levende Kugler, disse paa én Gang saa fint beskyttede og dog saa ud- satte og ubeskyttede Redskaber. »I Dag«, sagde den ene, »ser jeg jo udmærket, det kender du vist ogsaa, og i Morgen f. Eks. ser jeg ikke den And, der ligger paa Søen nogle faa Hundrede Alen foran mig? — Hvad? kan du da ikke se, at dér ligger en And? Hvor? Dér? Jeg ser ingenting. Baa- den rør fremad. Den anden Jæger lægger Bøssen til Kinden. Anden letter. Aa, dér! Ja, det var dog underligt. Det forstaar jeg ikke. Hvad er der i Vejen i Dag med mine Øjne? Man prøver sig frem, man spejder ud, man ser saa langt, som man plejer — alt er nu i Orden. Det var et »Tilfælde«, der er intet mere i Vejen! Man glemmer hurtig Tilfældet.«

Øjenlægerne giver os intet Svar paa dette Spørgsmaal, saalidt som Videnskaben kan indregistrere disse vore Sansers Luner hos selv det stærkeste, sundeste og nor- maleste Menneske.

Hvorledes gaar det til, at vi pludselig i et Øjeblik kan miste Smagen, og have den igen i næste Nu i sin tidligere fintmær- kende Tilstand? Hvorfor ryster min Haand

og Pen stundom, naar jeg sætter mig til Papiret i den mest rolige og nøgterne Stemning — og en halv Times Tid efter, naar jeg atter tager fat, glider Haanden med Glæde og Nydelse over Arkene ligesom sædvanlig?

Det blanke, vaade Øjeæble, dette, det sarteste Sanseredskab, som Legemet ejer, er upaalideligt som Vand og Luft. Lidenskaberne drager over i Blink og Skygger, finere end Spejlet i Bækken, en Tanke er nok til at ridse dets Klarhed, den mindste Forskel i Lyset mærkes af de vaagende Pupiller. Man tænke paa dette tilbedelsesværdige Legeme, Øjet, udsat, som Lokomotivførerens, for en ustandselig Række af voldsomme, hinanden jagende Indtryk, og undres man endnu over, at det kan slaa fejl? Er det ikke langt besynderligere, at det ikke mere hyppigt slaar fejl? Hvem tør gaa i Rette med denne Mand, hvis han nu staar frem og siger: »Jeg ser godt. Jeg har intet set. Om der havde hængt et Sværd i Luften, og det havde guillotineret mig, hvis jeg ikke var standset i Tide — jeg var i hvert Fald den Aften med vaagne Øjne kørt ind i Sværdet!«

Vi kører i en evig Risiko. Ubetinget. Og denne Risiko vedbliver, saa længe ikke alle Signaler og deraf følgende Togmanøvrer finder Sted ad avtomatisk Vej. Saa længe vi skal stole, vi Hundreder, der sidder i Toget, som farer frem, rystende og skælvende som i Feber, saa længe vi skal have Tillid til et Menneskes Øjne, ét Menneskes Nerver — har vi knapt nok Ret til nogen Dom.

Og der behøver ikke at være Tale om en Rus eller om Overanstængelse eller om andre af den Slags Grunde, som vi de rædselsslagne Tilskuere til Ulykken fordrer med Menneskets evindelige og dog saa lidt tilfredsstillende Raab paa Grunde, for at Ulykker som Gentofteulykken og Uheldet ved Ølgod, der kun ved et Tilfælde ikke blev en stor Ulykke, kan finde Sted.

Det lød engang poetisk, at man ikke skulde stole paa Blikket. Den graa Virkelighed møder op med den samme Tvivl, og mens

vi farer frem i Mørket vil af og til denne Tvivl faa Form, og to Øjne, der stirrer ud i Mørket, vil træde frem for vor Fantasi! Af disse to Øjnes Lys og Karskhed afhænger vor Skæbne.

Det lærer Ølgod-Uheldet os. Det vil huskes en Tid.

Og saa — heldigvis! — glemmes.

D. L. og L. F. Svar paa Andragender.

I Anledning af Hovedbestyrelsens Skrivelse af 19. f. M. angaaende Tilvejebringelse af ensartede Regler for Anbringelse i fast Tur af saadant Lokomotivpersonale, der efter Ansøgning er forflyttet til en anden Kreds eller et andet Depot, skal man udtale, at Fordelingen af Tjenesten mellem Lokomotivpersonalet maa ske af Maskininspektøren, saaledes som Hensynet til Tjenestens Tarv kræver det.

Man har dog underrettet Maskininspektørerne om, at Personale, der er forflyttet efter Ansøgning (derunder ogsaa ved Bytning af Plads) som Regel foreløbig vil være at anbringe i den Tjeneste, som ved det paagældende Depot bør tilfalde den yngste Tjenestemand i den Klasse, hvortil den paagældende henhører.

Busse.

Meddelelse

til

samtlige Afdelinger og Underafdelinger.

Af Hensyn til, at Lokomotiv-Tidende fremtidigt tilstilles saavel Afdelingerne som Underafdelingerne pr. Post, anmodes D'Hrr. Afdelingsformænd i Afdelingerne og Repræsentanterne i Underafdelingerne om at tilstille Trykkeriet (R. Ottesens Bogtrykkeri, Fredericia) Meddelelse om deres Adresse, samt hvor stort Antal Blade, der skal leveres.

Bestillinger

paa

— Brevpapir - Konvolutter —

- Meddelelser - etc. -

— med Foreningens Mærke —

bedes for Fremtiden sendt direkte til —

Bogtrykker R. OTTESEN, Fredericia,
hvor samme omgaaende vil blive expederet og
tilsendt Afdelingerne.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvaarlig.
I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitlinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.
Redigeret af Lokomotivfører P. Hansen, Gjedser.

R. Ottesens Bogtrykkeri, Fredericia.